

16 Σεπτεμβρίου, 1989

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Π. ΣΑΒΒΑ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΚΑΙ/Ή ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 102/87)

Δεδικασμένο — Ακύρωση διοικητικής πράξεως — Σύνταγμα, Άρθρο 146.5
— Ακύρωση λόγω ελαττωματικής ερείνης σχετικά με εμπιστευτικές
εκθέσεις 1983 και συγκεκριμένα, γιατί εμπιστευτική έκθεση δεν είχε
εντοπισθή, αλλά ούτε και το περιεχόμενό της διαπιστωθή — Νέα έρευ-
5 να κατά την επανεξέταση, κατά την οποία και εξακριβώθηκε το περιε-
χόμενο της απωλεσθείσας εμπιστευτικής εκθέσεως — Απόφαση όπως το
περιεχόμενό της αγνοηθή — Δεν υπάρχει παράβαση δεδικασμένου.

10 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αξία — Εμπιστευτικές εκθέσεις —
Λαμβάνεται υπόψη η γενική εικόνα και όχι οι επί μέρους βαθμολογίες.
Είναι, όμως, επιτρεπτό, όπου οι βαθμολογίες αναφέρονται σε ποιότητα
και αξία, που καθιστούν τον υποψήφιο καταλληλότερο να ασκήσει τα
καθήκοντα της θέσης, να αποδοθή μεγαλύτερη βαρύτητα στις εν λόγω
βαθμολογίες.

15 Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αξία — Εμπιστευτικές εκθέσεις —
Λαμβάνεται υπόψη ολόκληρη η σταδιοδρομία του υπαλλήλου, παρόλο
ότι η πιο πρόσφατη είναι πιο ενδεικτική της εξέλιξής του — Ο Περί
20 Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμος, 1967 (Ν. 33/67), άρθρο 44(1)(γ) — Κατά
πόσο επιβάλλει όπως μόνο οι 2 τελευταίες εκθέσεις λαμβάνονται υπόψη
— Αρνητική η απάντηση στο ερώτημα.

Φυσική δικαιοσύνη — Προκατάληψη — Βάρος αποδείξεως — Το φέρει ο
εγείρων το ζήτημα.

Πλάνη περί τα πράγματα — Παράλειψη δέουσας έρευνας με αποτέλεσμα
την άγνοια ουσιώδους γεγονότος — Είναι πλάνη περί τα πράγματα.

5

Η προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους ακυρώθηκε στην υπόθεση
Savva v. The Republic (1986) 3 C.L.R. 1282, επειδή δεν είχε προηγηθεί
δέουσα έρευνα σχετικά με εμπιστευτική έκθεση του 1983 για το ενδιαφε-
ρόμενο πρόσωπο.

10

Σε συντομία για το έτος 1983 είχαν ορισθή ως αξιολογών λειτουργός
ο κ. Πράτσος, ο οποίος, όμως, εν τέλει, με απόφαση του Διευθυντή του
Τμήματος Γεωργίας αντικατεστάθη από τον κ. Κωνσταντινίδη.

15

Πριν από την αντικατάστασή του ο κ. Πράτσος είχε υποβάλει εμπι-
στευτική έκθεση για το ενδιαφερόμενο πρόσωπο, η οποία, όμως, απωλέ-
σθη. Η Ε.Δ.Υ. έκαμε εκτεταμένη έρευνα, αλλά η απόφασή της ακυρώ-
θηκε, λόγω μη διεξαγωγής δέουσας έρευνας, επειδή δεν είχαν ενώπιόν
της την εν λόγω έκθεση, αλλά ούτε και είχε πληροφορηθή το περιεχόμε-
νό της.

20

Μετά την ακύρωση της αποφάσεως προαγωγής του ενδιαφερομένου
προσώπου στην πιο πάνω υπόθεση, η Ε.Δ.Υ. επανεξέτασε το θέμα της
προαγωγής και επροχώρησε σε νέα έρευνα σχετικά με το θέμα, κατά την
οποία και άκουσε και τις απόψεις του κ. Πράτσου.

25

Εν τέλει η Ε.Δ.Υ. απεφάσισε να αγνοήσει τόσο την απωλεσθείσα
έκθεση Πράτσου, το περιεχόμενο της οποίας το είχε πλέον πληροφο-
ρηθή από τον ίδιο τον κ. Πράτσο, όσο και την έκθεση Κωνσταντινίδη.
Απεφάσισε ακόμα να αγνοήσει τροποποιήσεις στις εκθέσεις του 1982,
τις οποίες είχε επιφέρει ο Διευθυντής του Τμήματος Γεωργίας, χωρίς
προηγούμενη συνεννόηση με τον αξιολογούντα λειτουργό. Με την τελι-
κή επίδικη απόφασή της η Ε.Δ.Υ. προήγαγε εκ νέου το ενδιαφερόμενο
πρόσωπο.

30

35

Το μόνο θέμα που ηγγέλθη στα πλαίσια της παρούσης Αιτήσεως
Ακυρώσεως, αφορούσε την εμπιστευτική έκθεση του 1982. Ο Αιτών
υπεστήριξε ότι ενόψει του δεδωσμένου η Ε.Δ.Υ ήταν υπόχρεη να λάβει
υπόψη την Έκθεση Πράτσου.

40

Το Ανώτατο Δικαστήριο δε δέχθηκε την άποψη αυτή. Αντίθετα από

το περιεχόμενο της προηγούμενης ακυρωτικής αποφάσεως προκύπτει ότι δεν είχε δημιουργηθεί ουσιαστικό δεδικασμένο. Το νέο πόρισμα της Ε.Δ.Υ. δεν προκαθορίσθηκε. Η Ε.Δ.Υ. είχε υποχρέωση να κάμει νέαν έρευνα. Πράγμα, που έκαμει. Η απόφασή της να αγνοήσει τις εκθέσεις Πράτσου και Κωνσταντινίδη ήταν υπό τις περιστάσεις εύλογα δυνατή γι' αυτήν. Εν πάση περιπτώσει και να ελάμβανε υπόψη την έκθεση Πράτσου η εικόνα για το ενδιαφερόμενο μέρος δεν θα άλλαζε.

Οι άλλες νομικές αρχές, που το Δικαστήριο είχε ευκαιρία να αναπτύξει, προκύπτουν από τα πιο πάνω περιληπτικά σημειώματα.

Η Αίτηση Ακυρώσεως απορρίπτεται. Ουδεμία διαταγή για έξοδα.

15 Αναφερόμενες υποθέσεις:

Savva v. Republic (1986) 3 C.L.R. 1282,

20 *HadjiPaschali v. Republic (1980) 3 C.L.R. 101,*

Mikellides v. Republic (1981) 3 C.L.R. 461,

Louca v. Republic (1966) 3 C.L.R. 854,

25 *Republic v. Roussos (1987) 3 C.L.R. 1217,*

Michaelides and Another v. Republic (1987) 3 C.L.R. 2170,

30 *Georghiou v. Republic ((1976) 3 C.L.R. 74,*

Christodoulou v. Greek Communal Chamber and Another (1967) 3 C.L.R. 50,

35 *Pavlidis v. Republic (1967) 3 C.L.R. 217,*

Markou and Another v. Republic (1968) 3 C.L.R. 166,

Ioannou v. Grain Commission (1968) 3 C.L.R. 612,

40 *Constantinou v. Republic (1972) 3 C.L.R. 116,*

<i>Republic v. Georghiades (1972) 3 C.L.R. 594,</i>	
<i>Pieri v. Republic (1983) 3 C.L.R. 614,</i>	
<i>Pieris v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1054,</i>	5
<i>Karageorghis v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1211,</i>	
<i>Tomaris v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1292,</i>	10
<i>Kontemeniotou v. Republic (1984) 3 C.L.R. 58,</i>	
<i>Stylianou and Others v. Republic (1984) 3 C.L.R. 776,</i>	
<i>Christodoulou v. Republic (1984) 3 C.L.R. 865,</i>	15
<i>Gava v. Republic (1984) 3 C.L.R. 1391,</i>	
<i>Georghiou and Others v. Republic (1985) 3 C.L.R. 2105,</i>	20
<i>Choraitis v. Republic (1986) 3 C.L.R. 838,</i>	
<i>Zenios v. Republic (1986) 3 C.L.R. 2001,</i>	
<i>Haris v. Republic (1989) 3 C.L.R. 147,</i>	25
<i>Christou v. Republic (1980) 3 C.L.R. 437,</i>	
<i>Soteriadou and Others v. Republic (1983) 3 C.L.R. 921,</i>	30
<i>Christides v. Republic (1966) 3 C.L.R. 732,</i>	
<i>Iordanou v. Republic (1967) 3 C.L.R. 245,</i>	
<i>Constantinou v. Republic (1969) 3 C.L.R. 190,</i>	35
<i>HadjiIoannou v. Republic (1983) 3 C.L.R. 1041.</i>	
Προσφυγή.	40
Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας με την οποία το ενδιαφερόμενο μέρος προάχθηκε	

στη θέση του Κτηνοτροφικού Λειτουργού Α' στο Τμήμα Γεωργίας αντί του αιτητή.

Μ. Σάββα (κα), για τον Αιτητή.

5

Π. Χ' Δημητρίου, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Χ. Ιερείδης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.

10

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο αιτητής με την παρούσα προσφυγή προσβάλλει τη νομιμότητα και ζητά την ακύρωση της προαγωγής του Γεωργίου Α. Γεωργίου (ενδιαφερόμενο μέρος), στη μόνιμη θέση Κτηνοτροφικού Λειτουργού Α' (Γαζτικός Προϋπολογισμός) στο τμήμα Γεωργίας.

15

Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας (η "Επιτροπή") με απόφασή της, ημερομηνίας 26 Οκτωβρίου, 1984, προήγαγε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Κτηνοτροφικού Λειτουργού Α' στο Τμήμα Γεωργίας από 1η Νοεμβρίου, 1984. Η προαγωγή εκείνη ακυρώθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο στην Προσφυγή Αρ. 387/85, που καταχωρίστηκε από τον αιτητή - (Βλ. *Savva v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 1282).

20

25

Με την ακυρωτική απόφαση του Δικαστηρίου η προσβαλλόμενη πράξη εξαφανίζεται εξ υπαρχής (ex tunc) και εξαλείφονται ολοκληρωτικά τα αποτελέσματα που έχουν παραχθεί από αυτή και κάθε συνέπειά της.

30

Η παράγραφος 5 του Άρθρου 146 προβλέπει ότι η απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου δεσμεύει κάθε Δικαστήριο, όργανο ή αρχή στη Δημοκρατία, που υποχρεούνται σε ενεργό συμμεόρφωση.

35

Ο λόγος ακύρωσης της προαγωγής ήταν η ελαττωματική έρευνα από την Επιτροπή αναφορικά με τις εμπιστευτικές εκθέσεις του ενδιαφερομένου μέρους για το 1983. Το σχετικό απόσπασμα έχει (σελ. 1300-1301):-

40

"The first ground of law to be examined is that there has been no sufficient inquiry as regards the allegations put forward by the applicant before the respondent Commission

by his letter dated 29th October, 1984. The need for a due and proper inquiry into material factors is well established in our administrative law and the absence of a reasonably sufficient inquiry into and knowledge of all material facts concerning the candidates for promotion and matters relevant thereto amounts to defective exercise by the respondent Commission of its discretionary powers leading to the annulment of the administrative act challenged by a recourse. (See *Hadji Paschali v. The Republic* (1980) 3 C.L.R. 101 at p. 106 and *Mikellidou v. The Republic* (1981) 3 C.L.R. 461 at p. 470. 471, *Georghios Louca v. The Republic* (1966) 3 C.L.R. 854 at p. 860.)

No doubt the respondent Commission inquired in depth as to the circumstances of the disappearance of the first report prepared by Pratsos and this is obvious from appendices 9-17. What is missing from the inquiry carried out was to have before the respondent Commission that confidential report which was never traced and in any event, for the respondent Commission to know its contents. It is significant to note that the complaint of the various officers regarding the objectivity of Mr. Pratsos took place in January 1984 when Pratsos had already been appointed as reporting officer and after the assessment had already been made and duly examined by the countersigning officer (see the letter of Mr. Constantinides dated 8th January, 1985).

In fact from the comparison made regarding the confidential reports in the written address of counsel for the respondent Commission, although the interested party from the year 1970 to the year 1982 had Excellent Rating in five, three or four items, and only in 1980 on eight items, for the year 1983 when the confidential report prepared by Pratsos disappeared and was replaced by that of Mr. Constantinides the interested party is assessed therein with eleven 'Excellent' and with one 'Very Good'.

The respondent Commission did not have before it all material facts concerning the candidates for promotion inasmuch as though it inquired in depth, and spared no effort to do so, into the circumstances as to the existence or not of the first confidential report that was lost or that it never reached it,

5 yet it never had before it either the lost confidential report or a reconstruction of its contents. In the circumstances of this case and as it would shed more light in the irregularity pertaining to the missing report, I find it led to the exercise of a defective discretion and I hereby annul the sub judice decision.

10 As the matter will have to be re-examined I do not intend to say anything more on the subject lest I may be transgressing into the functions of the respondent Commission.”

15 Η Επιτροπή ύστερα από την ακυρωτική απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στις 24 Ιουλίου, 1986, έχοντας υπόψη την υποχρέωση της Διοίκησης να επαναφέρει τα πράγματα στην κατάσταση που ίσχυαν πριν από την απόφαση που ακυρώθηκε, αποφάσισε και ειδοποίησε γραπτώς το ενδιαφερόμενο μέρος ότι επανέρχεται στην προηγούμενη θέση του. Περαιτέρω αποφάσισε την επανεξέταση της υπόθεσης, λαμβάνοντας υπόψη το περιεχόμενο της δικαστικής Απόφασης.

20 Μετά από διαδικασία, στην οποία θα γίνει αναφορά πιο κάτω, στις 8 Νοεμβρίου, 1986, πήρε την προσβαλλόμενη απόφαση προαγωγής του ενδιαφερομένου μέρους στη θέση, αναδρομικά από 1η Νοεμβρίου, 1984. Η προαγωγή δημοσιεύτηκε, με βάση το άρθρο 44(6) του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1967 (Αρ. 33/67), στην Επίσημη Εφημερίδα, Αρ. 2200, με ημερομηνία 25 16 Ιανουαρίου, 1987 και Αριθμό Γνωστοποίησης 108.

Τα αναντίλεκτα στοιχεία είναι:-

30 Το ενδιαφερόμενο μέρος και ο αιτητής κατείχαν την αμέσως κατώτερη μόνιμη θέση Κτηνοτροφικού Λειτουργού από 15 Ιουλίου, 1973, και 1η Ιανουαρίου, 1978, αντίστοιχα. Το ενδιαφερόμενο μέρος είναι κατά τεσσαράμισι χρόνια αρχαιότερος του αιτητή. Έχουν τα ίδια προσόντα. Κατέχουν και οι δύο το πρόσθετο προσόν που καθορίζει το σχέδιο υπηρεσίας. Η 35 σύσταση του Διευθυντή είναι για προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους.

40 Οι εμπιστευτικές εκθέσεις δίδουν την πιο κάτω εικόνα:-

Από το 1970 μέχρι το 1982 ο αιτητής αξιολογήθηκε ως “πολύ καλός” για όλα τα χρόνια, εκτός το 1976 “εξάιρετος”. Η

εκτίμηση της απόδοσης του ενδιαφερομένου μέρους ήταν: “εξαιρετος” τα χρόνια 1972, 1973, 1974, 1975 και 1982. Η αξιολόγησή τους για τα χρόνια 1979-1982 ήταν:-

Χρόνος	Αιτητής	Ενδιαφερόμενο Μέρος	
1979	0-12-0 Α.Κ	0-4-8 Κ.	5
1980	0-12-0 Α.Κ	0-8-4 Α.Κ.	
1981	2-10-0 Α.Κ.	3-9-0 Α.Κ.	
1982	5- 7-0 Α.Κ.	10-2-0 Ε.	10

Έχει καθιερωθεί από την Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου ότι κατά τη σύγκριση δύο δημοσίων υπαλλήλων λαμβάνεται υπόψη η γενική βαθμολογία των υπαλλήλων και δεν αποδίδεται βαρύτητα στις διαφορές που υπάρχουν στις επί μέρους παραγράφους της βαθμολογίας. 15

• Στην υπόθεση **Republic v. Roussos** (1987) 3 C.L.R. 1217, στη σελ. 1224 ειπώθηκε:-

“Firstly, we should stress that what really matters is the general picture presented by the overall grade in the report, on the basis of the aggregate effect of the evaluations of a public officer regarding particular rateable items, and not the arithmetical formula of how many times as regards such items a candidate had been rated as ‘excellent’ or ‘very good’, or ‘good’ etc. 20 25

In other words, if there are being compared the confidential reports regarding two public officers for the same year and the overall grade for that year for both of them is ‘excellent’ we do not think much weight should be attached to whether this overall grade of ‘excellent’ in respect of one of them has been reached through his having more ‘excellent’ than ‘very goods’ in relation to particular rateable items as compared to the other public officer who has, also, an overall grade of ‘excellent’ but with less ‘excellent’ and more ‘very good’ ratings as regards particular items. Because it must not be lost sight of that it is dangerous to embark on these numerical comparisons independently of the nature of the items in respect of which an officer is rated as ‘excellent’ or ‘very good’ since such items do differ in significance depending on the 30 35 40

qualities to which they relate.

Secondly, it is true that the whole career of an officer should be taken into account, so that a complete picture about him may be formed, but it cannot be said that there is being entailed a wrong exercise of the relevant discretionary powers if the recent reports are relied upon more than the older ones, because it cannot be denied that the recent reports present a picture which is more relevant on the date on which the selection of the candidate to be promoted or appointed is made.”

Είναι επιτρεπτό για το όργανο που προάγει, εάν ορισμένα από τα θέματα που βαθμολογούνται στις εμπιστευτικές εκθέσεις αναφέρονται σε ποιότητα και αξία, τα οποία καθιστούν τον υποψήφιο καταλληλότερο για την εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης, να αποδώσει περισσότερη βαρύτητα στην επί μέρους βαθμολογία για τα ειδικά αυτά θέματα. Τούτο είναι επιτρεπτό μόνο εάν τα θέματα στα οποία αποδίδεται βαρύτητα είναι καθοριστικά της αξίας του υποψήφιου για τη θέση που πληρώνεται - (*Michael Michaelides and Another v. The Republic of Cyprus, through the Educational Service Commission* (1987) 3 C.L.R. 2170).

Η όλη υπόθεση στρέφεται γύρω από την εμπιστευτική έκθεση για το ενδιαφερόμενο μέρος για το 1983. Η επιτροπή στις 26 Οκτωβρίου, 1984, κατάληξε στην απόφαση που ακυρώθηκε από το Δικαστήριο έχοντας ενώπιόν της και λαμβάνοντας υπόψη έκθεση η οποία αξιολογούσε το ενδιαφερόμενο μέρος για το 1983 ως “εξαιρετο” (11-1-0), που ετοιμάστηκε από τον κ. Κωνσταντινίδη και προσυπογράφηκε από τον κ. Α. Σέργη και στάληκε στην Επιτροπή στις 24 Μαρτίου, 1984. Ο δικηγόρος του αιτητή στις 29 Οκτωβρίου, 1984, υπόβαλε ένσταση για την έκθεση αυτή και ζήτησε να μη ληφθεί υπόψη. Ακολούθησε σε βάθος έρευνα από την Επιτροπή, η οποία τελικά αποφάσισε ότι η προσβαλλόμενη εμπιστευτική έκθεση ήταν έγκυρη. Στην έρευνά της δεν άκουσε τις απόψεις του κ. Πράτσο, που ορίστηκε αρχικά Αξιολογών Λειτουργός και ετοίμασε εμπιστευτική έκθεση για τον ίδιο χρόνο, ούτε είχε ενώπιόν της την αξιολόγηση του ενδιαφερομένου μέρους από τον κ. Πράτσο. Το ιστορικό, η έρευνα της επιτροπής και όλη η αλληλογραφία εκτίθενται λεπτομερειακά στην Απόφαση *Savva v. Republic* (ανωτέ-

ρω). Θα γίνει αναφορά σ' αυτά όσο είναι αναγκαίο για την απόφαση στην παρούσα προσφυγή.

Αμέσως μετά τη λήψη της ένστασης του δικηγόρου του αιτητή, ο Πρόεδρος της επιτροπής ζήτησε τις απόψεις του Διευθυντή Τμήματος Γεωργίας πάνω στο θέμα, ο οποίος σε απαντητική επιστολή, ημερομηνίας 22 Νοεμβρίου, 1984, ανέφερε ότι στις 7 Δεκεμβρίου, 1983, διαβίβασε με επιστολή προς τον κ. Πράτσο έντυπα αιτήσεων εμπιστευτικών εκθέσεων για τους τρεις υπαλλήλους που υπηρετούσαν στον Τομέα Χοιροτροφίας για να ενεργήσει ως Αξιολογών Λειτουργός.

Σε κατοπινό στάδιο, περί τις 8 Ιανουαρίου, 1984, οι υπάλληλοι του Τομέα Χοιροτροφίας, μεταξύ των οποίων και ο κ. Γεωργίου, παραπονέθηκαν με έντονο τρόπο ότι ο κ. Πράττος για προσωπικούς λόγους δεν θα τους αξιολογούσε αντικειμενικά και ανέφεραν διάφορα γεγονότα με τα οποία δικαιολογούσαν τον ισχυρισμό τους. Ο Διευθυντής πείσθηκε ότι πράγματι οι σχέσεις του κ. Πράττου και των άλλων υπαλλήλων του Τομέα του ήταν τεταμένες και, αφού συζήτησε το θέμα με τον κ. Α. Σέργη, Προϊστάμενο Υπηρεσίας, και αφού πήρε τις απόψεις του κ. Κ. Κωνσταντινίδη, Προϊστάμενου του Κλάδου Ζωϊκής Παραγωγής, για αποφυγή παρεξηγήσεων και αμφιβολιών σχετικά με την αντικειμενικότητα της αξιολόγησης, ζήτησε από τον κ. Κωνσταντινίδη να ενεργήσει ως Αξιολογών Λειτουργός και από τον κ. Σέργη, ο οποίος ε γνώριζε πολύ καλά την εργασία και επίδοσή τους, να ενεργήσει ως Προσυπογράφων Λειτουργός. Η έκθεση που ετοιμάστηκε, όπως αναφέρεται πιο πάνω, στάλθηκε στην Επιτροπή και βρίσκεται στο φάκελο εμπιστευτικών εκθέσεων του ενδιαφερομένου μέρους.

Αναφορικά με τον ισχυρισμό στην ένσταση του δικηγόρου του αιτητή ότι συντάχθηκαν δύο εμπιστευτικές εκθέσεις το 1983 και ότι η πρώτη απωλέσθη, ο Διευθυντής ανέφερε ότι, από έρευνά του, προέκυψαν ότι ο κ. Πράττος με επιστολή του ημερομηνίας 16 Νοεμβρίου, 1984, ανέφερε ότι υπόβαλε τις εμπιστευτικές εκθέσεις προς το Διευθυντή στις 31 Δεκεμβρίου, 1983, μέσω του Προϊστάμενου του Κλάδου Ζωϊκής Παραγωγής, κ. Κωνσταντινίδη. Γύρω στα τέλη Φεβρουαρίου 1984 ο κ. Κωνσταντινίδης παράδωσε στον Πρώτο Γραμματέα του Τμήματος κλειστό φάκελο με τις εμπιστευτικές εκθέσεις

των υπαλλήλων του Κλάδου Ζωϊκής Παραγωγής - περίπου 30. Στο φάκελο δεν υπήρχε συνοδευτική επιστολή, ούτε ονομαστικός κατάλογος των υπαλλήλων για τους οποίους υποβάλλονταν οι εμπιστευτικές εκθέσεις. Οι εμπιστευτικές εκθέσεις του

5 Τμήματος, περίπου 400, χωρίς ονομαστικό κατάλογο, διαβιβάστηκαν στην Επιτροπή στις 29 Φεβρουαρίου, 1984. Στην επιστολή του Διευθυντή αναφέρονταν μόνο τα ονόματα των υπαλλήλων που βρισκόνταν κατά το 1983 εκτός Κύπρου σε

10 υποτροφία, απόσπαση στα Ηνωμένα Έθνη, ή με άδεια χωρίς απολαβές και για τους οποίους δεν έγιναν εμπιστευτικές εκθέσεις. Υπάλληλος της Επιτροπής πληροφόρησε τον Πρώτο Γραμματέα του Τμήματος ότι οι εκθέσεις για τέσσερις υπαλλήλους, μεταξύ των οποίων του ενδιαφερομένου μέρους και του

15 Γεωργίου Κυριάκου του Τομέα Χοιροτροφίας, δεν είχαν υποβληθεί. Επειδή ύστερα από έρευνα δεν βρέθηκαν οι εμπιστευτικές εκθέσεις, δόθηκαν οδηγίες στους επηρεαζόμενους υπαλλήλους να συμπληρώσουν νέες. Για να διασφαλιστεί η αντικειμενική αξιολόγηση, για τους λόγους που αναφέρθηκαν πιο

20 πάνω, ανατέθηκε στον κ. Κωνσταντινίδη να ενεργήσει ως Αξιολογών Λειτουργός και στον κ. Σέργη ως Προσωπογράφων Λειτουργός.

Ο κ. Κωνσταντινίδης, ο οποίος αφυληρέτησε την 1η Απριλίου, 1984, απαντώντας σε επιστολή της Επιτροπής, επιβεβαίωσε ότι ο κ. Πράτσος ετοίμασε και υπόβαλε μέσω του τις εκθέσεις για το 1983 για τους υπαλλήλους Γεωργίου, Κυριάκου και

25 Γαβριηλίδη και ο ίδιος, αφού τις συμπλήρωσε, επιφέροντας τις ανάλογες κατά την κρίση του τροποποιήσεις, τις παράδωσε προσωπικά στον Πρώτο Γραμματέα του Τμήματος. Περαιτέρω στην ίδια επιστολή ο κ. Κωνσταντινίδης ανέφερε ότι σε μεταγενέστερο

30 στάδιο του ζητήθηκε από τον Προϊστάμενο Κτηνοτροφίας με εντολή του Διευθυντή του Τμήματος Γεωργίας να ενεργήσει ως Αξιολογών Λειτουργός στη συμπλήρωση των νέων ετήσιων εμπιστευτικών εκθέσεων για τους Γ. Γεωργίου και Γ. Κυριάκου, επειδή, όπως του αναφέρθηκε, οι πρώτες χάθηκαν. Του δηλώθηκε

35 επίσης ότι, κατόπιν παραστάσεων των δύο ενδιαφερομένων υπαλλήλων, ο Διευθυντής αποφάσισε όπως ενεργήσει αυτός ως Αξιολογών Λειτουργός.

40 Η Επιτροπή ζήτησε εξηγήσεις από τον Ανδρέα Σεραφείδη, Ανώτερο Γραμματειακό Λειτουργό στο Τμήμα Γεωργίας, γιατί δεν έφθασαν στον προορισμό τους οι ετήσιες εμπιστευτικές

εκθέσεις για το 1983 των Γεωργίου, Κυριάκου και Γαβριηλίδη, που παράδωσε σ' αυτόν ο κ. Κωνσταντινίδης. Με επιστολή του ημερομηνίας 19 Φεβρουαρίου, 1985 πληροφόρησε την Επιτροπή μεταξύ άλλων, ότι δεν μπορούσε να πει με βεβαιότητα αν οι εκθέσεις που χάθηκαν παραδόθηκαν σ' αυτόν, γιατί ο φάκελος που του δόθηκε δεν περιείχε ονομαστικό κατάλογο των εκθέσεων και περαιτέρω επιβεβαίωσε τα όσα αναφέρθηκαν από το Διευθυντή και τον κ. Κωνσταντινίδη. Οι νέες εμπιστευτικές εκθέσεις συμπληρώθηκαν και υποβλήθηκαν στην Επιτροπή. Ανάφερε δε ότι και στα προηγούμενα χρόνια ακολουθείτο η διαδικασία να μη αποστέλλεται ονομαστικός κατάλογος των υπαλλήλων για τους οποίους υποβάλλονταν οι εμπιστευτικές εκθέσεις.

Η Επιτροπή δε ζήτησε πληροφορίες από τον κ. Πράτσο. Η Επιτροπή έκρινε ότι, παρόλο που είχε σημειωθεί κάποια αταξία, η σύνταξη και υποβολή των εμπιστευτικών εκθέσεων του 1983 για τους Γεώργιο Γεωργίου και Γεώργιο Κυριάκου δεν ήταν αντίθετες με τις Κανονιστικές Διατάξεις που διέπουν την ετοιμασία και υποβολή εμπιστευτικών εκθέσεων για τους δημόσιους υπαλλήλους.

Ο Πράτσος κατάθεσε ως μάρτυρας στην Προσφυγή Αρ. 387/85. Είπε, μεταξύ άλλων, ότι στη δική του αξιολόγηση, στην εμπιστευτική έκθεση που χάθηκε, το ενδιαφερόμενο μέρος είχε 2 "εξαιρετος" 8 "πολύ καλός" και 2 "καλός" - γενική εκτίμηση "πολύ καλός". Στο Δικαστήριο δόθηκε μαρτυρία αναφορικά με τροποποιήσεις των εμπιστευτικών εκθέσεων από Προσυπογράφοντα Λειτουργό χωρίς προηγούμενη ανταλλαγή απόψεων με τον Αξιολογούντα Λειτουργό. Το Δικαστήριο ακύρωσε την προαγωγή για τους λόγους που αναφέρονται στο απόσπασμα που παρατίθεται πιο πάνω.

Μετά την ακυρωτική απόφαση η Επιτροπή, αφού έλαβε υπόψη της όλα τα στοιχεία, αποφάσισε να καλέσει τον κ. Πράτσο να καταθέσει σχετικά με την αξιολόγηση του Γεωργίου για το 1983 και να καλέσει επίσης το Διευθυντή Γεωργίας στον ουσιαστικό χρόνο. Ο Πράτσος κατάθεσε αναφορικά με το περιεχόμενο της εμπιστευτικής έκθεσης που υποβλήθηκε για τον Γεώργιο Γεωργίου για το 1983. Ανάφερε στην Επιτροπή ότι, από σημειώσεις που κρατούσε, η αξιολόγηση από αυτόν του ενδιαφερομένου μέρους για το 1983 ήταν 2 "εξαιρετος", 8 "λίαν

καλός” και 2 “καλός”.

5 Ο κ. Αβραάμ Λούκα, Διευθυντής Τμήματος Γεωργίας από 1η Αυγούστου, 1976, και Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Γεωργίας και Φυσικών Πόρων από 15 Απριλίου, 1985, ανέφερε ότι οι εκθέσεις που υποβλήθηκαν για τους Γεωργίου και Κυριάκου για το 1983 χάθηκαν και δόθηκαν οδηγίες να συνταχθούν νέες από άλλο αξιολογούντα Λειτουργό. Η ανάθεση της σύνταξης των εκθέσεων αυτών σε άλλο λειτουργό οφειλόταν 10 στις παραστάσεις των αξιολογουμένων υπαλλήλων, οι οποίες κρίθηκαν δικαιολογημένες.

15 Η Επιτροπή στις 6 Νοεμβρίου, 1986, αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν της στοιχεία, συμπεριλαμβανομένων της κατάθεσης του Πράτσου και των απόψεων του Αβραάμ Λούκα, αποφάσισε, κάτω από τις περιστάσεις, να μη λάβει υπόψη ούτε την έκθεση Κωνσταντινίδη που υποβλήθηκε για το ενδιαφερόμενο μέρος για το 1983, ούτε και την αξιολόγηση που είχε κάμει προηγουμένα ο Πράτσος για τον ίδιο χρόνο και στην οποία 20 έγινε αναφορά, τόσο ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου κατά την ακρόαση της Προσφυγής Αρ. 387/85, όσο και ενώπιον της Επιτροπής κατά τη συνεδρία της στις 3 Νοεμβρίου, 1986. Η Επιτροπή έλαβε την απόφαση αυτή με βάση όλα τα στοιχεία που είχε ενώπιόν της και αφού σημείωσε επίσης ότι ο 25 Διευθυντής του Τμήματος Γεωργίας, που ήταν ο αρμόδιος για τον καθορισμό του αξιολογούντα λειτουργού, αποφάσισε σε κάποιο στάδιο να τον αντικαταστήσει με άλλο για λόγους τους οποίους έκρινε ισχυρούς.

30 Όσον αφορά την εμπιστευτική έκθεση που υποβλήθηκε για το ενδιαφερόμενο μέρος για το 1982, η Επιτροπή παρατήρησε ότι ο τότε Διευθυντής του Τμήματος Γεωργίας - κ. Λούκα, ενεργώντας ως Προσυπογράφων Λειτουργός, μείωσε τη βαθμολογία του υπαλλήλου σε πέντε παραγράφους από “εξάιρετος” σε 35 “λίαν καλός” με αποτέλεσμα η γενική βαθμολογία να μειωθεί από “εξάιρετος” σε “λίαν καλός”, χωρίς να αιτιολογήσει τη δική του αξιολόγηση και κατά παράβαση των Κανονιστικών Διατάξεων που διέπουν την ετοιμασία και υποβολή εμπιστευτικών εκθέσεων για δημόσιους υπαλλήλους. 40

Στις 8 Νοεμβρίου, 1986, η Επιτροπή συνέχισε την εξέταση του θέματος της πλήρωσης της θέσης. Ο Αβραάμ Λούκα, απα-

ντώντας σε διάφορες ερωτήσεις αναφορικά με τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων. στις οποίες ενήργησε ως Προσυπογράφων Λειτουργός, ανέφερε ότι δεν μπορούσε να θυμηθεί κατά πόσον είχε συζητήσει με τους Αξιολογούντες Λειτουργούς τις λεπτομέρειες της βαθμολογίας που ο ίδιος τροποποίησε. 5

Ύστερα από την αποχώρηση του κ. Λούκα η Επιτροπή, αφού εξέτασε με προσοχή το θέμα της εμπιστευτικής έκθεσης του ενδιαφερομένου μέρους για το 1982, στην οποία ο Προσυπογράφων Λειτουργός μείωσε σε πέντε παραγράφους την αξιολόγηση του Αξιολογούντα Λειτουργού χωρίς να δώσει οποιαδήποτε αιτιολογία για τις τροποποιήσεις, και αφού έλαβε υπόψη ότι ο Αξιολογών Λειτουργός αιτιολόγησε πλήρως τις εξαιρετες βαθμολογίες που έδωσε για τον υπάλληλο, και με βάση νομική συμβουλή, αποφάσισε να λάβει υπόψη μόνο τις αξιολογήσεις του Αξιολογούντα Λειτουργού. Το ίδιο αποφάσισε η Επιτροπή για τις εκθέσεις που υποβλήθηκαν για τον ίδιο χρόνο για τον αιτητή και τους Ταλιώτη, Φαντάρο, Αβραάμ, Αλεξάνδρου και Ερωτοκρίτου, στις οποίες υπήρχε μείωση σε ορισμένες παραγράφους της βαθμολογίας χωρίς αιτιολογία. 10
15
20

Ο κ. Λούκα επανήλθε ενώπιον της Επιτροπής, η οποία του ζήτησε να υποβάλει τις συστάσεις, πρόδηλα με βάση την παράγραφο 3 του Αρθρου 44 του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1967 (Αρ. 33/67), με βάση όλα τα στοιχεία που ίσχυαν κατά τον ουσιαώδη χρόνο, χωρίς να λάβει υπόψη του την εμπιστευτική έκθεση που υποβλήθηκε για τον Γεωργίου το 1983 και τις τροποποιήσεις που έκαμε ως Προσυπογράφων Λειτουργός στις εμπιστευτικές εκθέσεις όλων των υποψηφίων για το 1982. Λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ουσιαώδη στοιχεία κατά τον ουσιαώδη χρόνο ο κ. Λούκα σύστησε το ενδιαφερόμενο μέρος για προαγωγή στη θέση Κτηνοτροφικού Λειτουργού Α' και αποχώρησε. 25
30

Στη συνέχεια η Επιτροπή ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων και εξέτασε τα ουσιαώδη στοιχεία από το φάκελο πλήρωσης της θέσης, τους προσωπικούς φακέλους και τις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων και έλαβε υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής και τις συστάσεις του διευθυντή. Στη σύγκριση κατάγραψε στα πρακτικά της τη βαθμολογία με βάση τις εμπιστευτικές εκθέσεις τεσσάρων υποψηφίων, μεταξύ 40

των οποίων του αιτητή και του ενδιαφερομένου μέρους. Εξέτασε τα προσόντα των υποψηφίων, έλαβε υπόψη ότι κατά τον ουσιώδη χρόνο διέθεταν το επιτρόσθετο προσόν οι Γεωργίου, Σάββα και Τάλιώτης. Αναφέρθηκε στην αρχαιότητα των τεσσάρων υποψηφίων, τόσο αναφορικά με τον πρώτο διορισμό τους, όσο και στη θέση Βοηθού Κτηνοτροφικού Λειτουργού. Τελικά η Επιτροπή, με βάση τα ενώπιόν της στοιχεία που ανάγονται στον ουσιώδη χρόνο, έκρινε με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους (αξία, προσόντα, αρχαιότητα) ότι ο Γεώργιος Γεωργίου -ενδιαφερόμενο μέρος - υπερείχε των άλλων υποψηφίων και, υιοθετώντας τη σύσταση του Διευθυντή, αποφάσισε να τον προαγάγει ως τον πιο κατάλληλο στη μόνιμη θέση Κτηνοτροφικού Λειτουργού Α' (Τακτικός Προϊπολογισμός), Τμήμα Γεωργίας, αναδρομικά από 1η Νοεμβρίου, 1984, δηλαδή από την ημερομηνία από την οποία είχε προαχθεί προηγούμενα με απόφαση της Επιτροπής ημερομηνίας 26 Οκτωβρίου, 1984, η οποία ακυρώθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο.

Ο αιτητής δεν προσβάλλει τη σύσταση του Διευθυντή, δεν προσβάλλει την αρχαιότητα, δεν προσβάλλει τις εμπιστευτικές εκθέσεις, τις διζές του ή του ενδιαφερομένου μέρους, για οποιαδήποτε περίοδο. Δεν προσβάλλει οποιαδήποτε από τα στοιχεία που έλαβε η Επιτροπή υπόψη της στη λήψη της προσβαλλόμενης προαγωγής. Η υπόθεσή του επικεντρώνεται μόνο στην εμπιστευτική έκθεση για το ενδιαφερόμενο μέρος για το χρόνο 1983.

Ο αιτητής προσβάλλει τους ακόλουθους λόγους για την ακύρωση της προαγωγής:-

1. Παράβαση δεδικασμένου.
2. Παράλειψη συμμόρφωσης προς δικαστική απόφαση.
3. Έλλειψη δέουσας έρευνας.
4. Έλλειψη αιτιολογίας ή επαρκούς αιτιολογίας.
5. Παράβαση του Νόμου και των Κανονισμών που διέπουν τις εμπιστευτικές εκθέσεις.
6. Πλάνη περί τα πράγματα.

7. Δυσμενής διάκριση σε βάρος του αιτητή και παράβαση της αρχής της ίσης μεταχείρισης.

8. Μη εφαρμογή της αρχής της προαγωγής του καλύτερου υποψήφιου.

5

Στην αγόρευσή του ο δικηγόρος του αιτητή κάμνει ευρεία αναφορά στην εμπιστευτική έκθεση που ετοιμάστηκε από τον κ. Κωνσταντινίδη, η οποία όμως δεν λήφθηκε υπόψη από την Επιτροπή και ως εκ τούτου καθόλου δεν επηρεάζει την υπόθεση.

10

Ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε ότι η απόφαση στην Προσφυγή Αρ. 387/85 αποτελεί δεδικασμένο· ότι το δικαστήριο διάταξε η επιτροπή να λάβει υπόψη της την αξιολόγηση του Πράτσου· ότι η Επιτροπή παράλειψε να συμμορφωθεί στη δικαστική απόφαση· και ότι δεν έκαμε τη δέουσα έρευνα για το θέμα αυτό. Προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι δεν υπάρχει επαρκής αιτιολογία στην απόφαση να μη ληφθεί υπόψη η έκθεση Πράτσου. Η παραγνώριση της αξιολόγησης Πράτσου συνιστά πλάνη περί τα πράγματα. Ισχυρίστηκε ότι το Άρθρο 44(1)(γ) προβλέπει ότι πρέπει να λαμβάνονται υπόψη μόνο οι δύο τελευταίες εμπιστευτικές εκθέσεις και το ενδιαφερόμενο μέρος δεν είχε εμπιστευτική έκθεση για το 1983 μετά την ενδιάμεση απόφαση της Επιτροπής.

15

20

25

Το Άρθρο 44(1)(γ) προβλέπει:-

“44.-(1) Ουδείς δημόσιος υπάλληλος προάγεται εις άλλην θέσιν, εκτός εάν -

30

.....
(γ) εις τας τελευταίας δύο ετησίας εμπιστευτικές εκθέσεις περί αυτού δεν αναφέρθη ως ακατάλληλος διά προαγωγήν.”

35

Η πρόνοια αυτή αποκλείει από προαγωγή υπάλληλο ο οποίος στις τελευταίες δύο εμπιστευτικές εκθέσεις δεν κρίθηκε κατάλληλος. Το Άρθρο προβλέπει τα βασικά προσόντα για προαγωγή. Δεν είναι περιοριστικό αναφορικά με την έκταση της έρευνας της Επιτροπής σχετικά με την αξία και επίδοση του υποψήφιου υπαλλήλου για προαγωγή στη διάρκεια της σταδιοδρομίας του. Το αντίθετο, έχει νομολογηθεί ότι ολόκλη-

40

ρη η σταδιοδρομία υπαλλήλου πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, παρόλο ότι η πιο πρόσφατη είναι πιο ενδεικτική της εξέλιξής του - (Βλ. μεταξύ άλλων, *Odysseas Georghiou v. Republic (Public Service Commission)* (1976) 3 C.L.R. 74, 82, *Republic v. Roussos* (ανωτέρω)).

Στο Διοικητικό δίκαιο, όπως και στο Κοινό Δίκαιο μπορεί να προκύπτει ουσιαστικό δεδικασμένο εάν διοικητικό ζήτημα κριθίηκε από το Δικαστήριο, είτε ως κύριο θέμα, είτε παρεμπιπτόντως. Το θέμα του δεδικασμένου απασχόλησε το Δικαστήριο σε σειρά υποθέσεων - (βλ., μεταξύ άλλων, *Papamiltiades Christodoulou v. Greek Communal Chamber (Director of Greek Education) and Another* (1967) 3 C.L.R. 50, 59, *Byron Pavlides v. Republic (Commissioner of Income Tax and Another)* (1967) 3 C.L.R. 217, 230, *Georghios Markou and Another v. Republic (Minister of Finance)* (1968) 3 C.L.R. 166, 171, *Costas Ioannou v. The Grain Commission* (1968) 3 C.L.R. 612, 617, *Ioannis Constantinou v. Republic (Chairman of the Council for the Reinstatement of Dismissed Civil Servants)* (1972) 3 C.L.R. 116, 128, *Republic (Public Service Commission) v. Lefkos Georghiadis* (1972) 3 C.L.R. 594, *Pieri v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 614, 620, και στην Έφεση *Pieris v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1054, 1064, *Karageorghis v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1211, 1221, *Tornaris v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1292, 1299, *Kontemeniotou v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 58, 67, *Stylianou and Others v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 776, 784, *Christodoulou v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 865, 868, *Gava v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 1391, 1394, 1395, *Georghiou and Others v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 2105, *Choraitis v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 838, *Zenios v. The Republic* (1986) 3 C.L.R. 2001).

Ο ισχυρισμός του αιτητή είναι ότι το Δικαστήριο στην Υπόθεση Αρ. 387/85 αποφάσισε και διάταξε ότι η Επιτροπή πρέπει να δεχθεί και να λάβει υπόψη της την εμπιστευτική έκθεση Πράτσου.

Εξέτασα την ακυρωτική Απόφαση του Δικαστηρίου. Δεν έχει δημιουργήσει ουσιαστικό δεδικασμένο, ούτε αποφάσισε ότι στην επανεξέταση του θέματος της πλήρωσης της θέσης η Επιτροπή είχε υποχρέωση να δεχθεί και να λάβει υπόψη της την αξιολόγηση Πράτσου. Ο λόγος ακύρωσης ήταν ότι δεν

έγινε η δέουσα έρευνα γιατί η Επιτροπή παράλειψε στη διαδικασία της έρευνας να εξετάσει τον Πράτσο και δεν είχε ενώπιόν της ανασύνταξη της έκθεσης Πράτσου.

Η ακυρωτική απόφαση δεν αποτελεί δεδικασμένο που να εμποδίζει την έκδοση ταυτόσημης πράξης, εφόσον η έκδοση γίνεται με επανάληψη της διαδικασίας, ύστερα από νέα έρευνα της υπόθεσης και εκτίμηση των στοιχείων ή/και στοιχείων που δεν είχαν ληφθεί υπόψη στην αρχική πράξη που ακυρώθηκε - (Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας 1929-1959, σελ. 281). 5 10

Η αναγκαία συμμόρφωση της Επιτροπής στην ακυρωτική Απόφαση του Δικαστηρίου είναι επιβεβλημένη. Η δικαστική Απόφαση άφησε τη Διοίκηση αδέσμευτη αναφορικά με το πόρισμα της. Καθήκον της Επιτροπής είναι να επανεξετάσει το ζήτημα της προαγωγής με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς της ημέρας της προαγωγής που ακυρώθηκε και να εκδώσει νέα απόφαση. Η νέα δέουσα έρευνα του ζητήματος των εμπιστευτικών εκθέσεων πρέπει να είναι απαλλαγμένη από τα σφάλματα που άσκησαν επιρροή στη λήψη της πρώτης απόφασης και να ακολουθήσει την καθοδήγηση που δίδεται από το Δικαστήριο στην ακυρωτική Απόφαση - (*Ioannis Constantinou v. Republic, Stylianou and Others v. Republic, Gava v. Republic* (ανωτέρω) και *Georghios Haris v. The Republic of Cyprus, through The Public Service Commission* (1989) 3 C.L.R. 147). 15 20 25

Η διακριτική ευχέρεια της Επιτροπής, η ελεύθερη ουσιαστική εκτίμησή της δεν είχε άλλως πως επηρεαστεί από την ακυρωτική Απόφαση. Βέβαια η νέα πράξη υπόκειται στο δικαστικό έλεγχο. Η Επιτροπή συμμορφώθηκε με τη δικαστική Απόφαση. Έκαμε νέα έρευνα για τις εμπιστευτικές εκθέσεις του 1983 και για τις τροποποιήσεις του Προσωπογράφου Λειτουργού. Με ενδιάμεση απόφαση απόρριψε ως απαράδεκτη την εμπιστευτική έκθεση Κωνσταντινίδη, στην οποία το ενδιαφερόμενο μέρος βαθμολογήθηκε "έξαιρέτα", δε δέχτηκε όμως την έκθεση Πράτσου και έδωσε επαρκή αιτιολογία. 30 35

Είναι ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή ότι η Επιτροπή δεν ερεύνησε αν οι λόγοι που αντικαταστάθηκε ο Πράτσος από τον Κωνσταντινίδη ευσταθούσαν πραγματικά και νομικά. 40

Υπήρχε το παράπονο από τρεις δημόσιους υπαλλήλους ότι ο Πράτσος ήταν προκατειλημμένος λόγω προστριβών, κ.λ.π. Η προκατάληψη και τα στοιχεία της πρέπει να αποδεικνύονται από το πρόσωπο που εγείρει το ζήτημα - (*Christou v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 437, *Soteriadou and Others v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 921). Ο Διευθυντής όμως, ως η αρμόδια διοικητική Αρχή, δέχτηκε την ένστασή τους και τους λόγους που πρόβαλαν. Ο Διευθυντής του Τμήματος Γεωργίας ήταν αρμόδιος για τον καθορισμό του αξιολογούντα λειτουργού.

Η απόφαση της Επιτροπής αναφορικά με τις εμπιστευτικές εκθέσεις είναι αιτιολογημένη. Περαιτέρω η αιτιολογία συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου. Δεν είναι αντίθετη με τις Κανονιστικές Διατάξεις για την ετοιμασία και υποβολή εμπιστευτικών εκθέσεων - (βλ. Διατάξεις 4 και 12). Η απόφαση της Επιτροπής να απορρίψει και να μη δεχθεί, ούτε την έκθεση Κωνσταντινίδη, ούτε την έκθεση Πράτσου για το ενδιαφερόμενο μέρος, ήταν εύλογα επιτρεπτή σ' αυτή.

Ο λόγος ακύρωσης ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει από πλάνη περί τα πράγματα βασίζεται στο γεγονός ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη την αξιολόγηση Πράτσου για το ενδιαφερόμενο μέρος για το 1983.

Αν η διοίκηση δεν προβεί στη δέουσα έρευνα και ως εκ τούτου στερείται γνώσης ουσιαστικών γεγονότων, αυτό είναι πλάνη περί τα πράγματα - (*Christos Christides and The Republic of Cyprus, through the Director of Inland Revenue Department of The Ministry of Finance* (1966) 3 C.L.R. 732, *Jordanis G. Jordanou v. Republic (Public Service Commission)* (1967) 3 C.L.R. 245, *Ioannis Constantinou v. Republic (Council for the Reinstatement of Dismissed Civil Servants)* (1969) 3 C.L.R. 190, 207, 208, *Mikellidou v. Republic* (1981) 3 C.L.R. 461). Εν όψει των πιο πάνω ο λόγος αυτός είναι αστήριχτος και αποτυγχάνει.

Η έκθεση Πράτσου τον αξιολογούσε "λίαν καλός" (2-8-2). Και αν ακόμα η έκθεση Πράτσου γινόταν δεκτή, δεν θα ασκούσε καμιά ουσιώδη επιρροή στην απόφαση της Επιτροπής, ούτε θα άλλαζε την εικόνα που παρουσιάζουν οι εμπιστευτικές εκθέσεις για το ενδιαφερόμενο μέρος. Το ενδιαφερόμενο μέρος στα τελευταία χρόνια, με εξαίρεση ένα μόνο χρόνο που ήταν

“εξαιρέτος”, αξιολογείτο “λίαν καλός”.

Ο ισχυρισμός της παράβασης της αρχής της ίσης μεταχείρισης βασίζεται στο ότι ο αιτητής για μία περίοδο της ζωής του ήταν άρρωστος. Αυτό δεν φαίνεται, ούτε στο προσωπικό του φάκελο, ούτε στις εμπιστευτικές εκθέσεις. Δεν παραπονείται ούτε προσβάλλει την αξιολόγησή του στις εμπιστευτικές εκθέσεις. Ο αιτητής έτυχε της ίδιας ακριβώς μεταχείρισης με όλους τους υποψήφιους, συμπεριλαμβανομένου του ενδιαφερομένου μέρους. 5 10

Η Επιτροπή στην άσκηση της εξουσίας της για προαγωγή προβαίνει σε έρευνα και το καθήκον της είναι η επιλογή του καταλληλότερου υποψήφιου προς όφελος της Υπηρεσίας και του κοινού. 15

Το Δικαστήριο με τα ενώπιόν του στοιχεία βρίσκει ότι ο αιτητής, ο οποίος έχει το βάρος της απόδειξης, δεν έχει ικανοποιήσει ότι ήταν κατάδηλα καταλληλότερος από το ενδιαφερόμενο μέρος, με το νόημα της έκφρασης που έχει αποδοθεί στην υπόθεση *HadjiIoannou v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1041, 1043. 20

Με βάση τα κριτήρια που καθορίζει ο Νόμος για την προαγωγή δημοσίων υπαλλήλων η προσβαλλόμενη προαγωγή ήταν εύλογα επιτρεπτή, αν όχι η μόνη. 25

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα. 30